

Інформаційні технології у вищій педагогічній освіті

Необхідною умовою інформатизації освіти є готовність педагогів до використання нових технологій навчання в процесі передавання знань, що означає постійну, неперервну самоосвіту.

Якщо викладач вирішить залучити комп'ютер до навчального процесу, він буде змушений витратити значно більше часу на підготовку до занять, причому не вдома, у комфортній обстановці, а в навчальному закладі, за допомогою спеціаліста з інформатики.

Тому, природно, постає питання про підготовку педагогів до використання комп'ютера ще університеті.

На сучасному етапі чітко визначились три головні напрями використання комп'ютерів у навчальному процесі.

По-перше, це навчання технологіям, що вимагають активного використання комп'ютера (графічний і текстовий редактори, робота у комп'ютерних мережах); навчання спеціалізованим технологіям (створення музики, комп'ютерне конструювання і анімація, макетування і верстка і т. ін.).

По-друге, вивчення інформатики як науки, що розглядає інформаційно-логічні моделі.

По-третє, використання комп'ютера як технічного засобу у вивченні основ наук у школі і ПТНЗ, у ВНЗ і ПТНЗ.

Серед сучасних засобів навчання можна виділити програмний продукт «Skype» за допомогою котрого можливо здійснювати доволі ефективно дистанційне навчання.

Дистанційні курси «Skype» характеризують:

- гнучкість – можливість викладення матеріалу курсу з урахуванням підготовки, здібностей студентів. Це досягається створенням альтернативних сайтів для одержання більш детальної або додаткової інформації з незрозумілих тем, а також низки питань –підказок тощо;

- актуальність – можливість упровадження новітніх педагогічних, психологічних, методичних розробок;

- зручність – можливість навчання у зручний час, у певному місці, здобуття освіти без відриву від основної роботи, відсутність обмежень у часі для засвоєння матеріалу;

- модульність – розбиття матеріалу на окремі функціонально завершені теми, які вивчаються у міру засвоєння і відповідають здібностям окремого учня, (студента) або групи загалом;

- економічна ефективність – метод навчання дешевший, ніж традиційні, завдяки ефективному використанню навчальних приміщень, полегшеному коригуванню електронних навчальних матеріалів та мультимедію до них;

- можливість одночасного використання великого обсягу навчальної інформації будь-якою кількістю учнів, (студентів);

- інтерактивність – активне спілкування між учнями, (студентами) групи і викладачем, що значно посилює мотивацію до навчання, поліпшує

засвоєння матеріалу;

- більші можливості контролю якості навчання, які передбачають проведення дискусій, чатів, використання самоконтролю, відсутність психологічних бар'єрів;

- відсутність географічних кордонів для здобуття освіти. Різні курси можна вивчати в різних навчальних закладах світу.

Інформаційні та комунікаційні технології на основі систем телекомунікації у всьому світі визнані ключовими технологіями ХХІ століття.

Світова практика розвитку та використання інформаційно-комунікаційних технологій (ІКТ) в освіті демонструє тенденцію до зміни традиційних форм організації освітнього процесу в умовах інформаційного суспільства.

Література:

1. Козакова Г. О. Інформаційно-програмне забезпечення дистанційної освіти: зарубіжний і вітчизняний досвід / Г. О. Козакова. – К. : ВЦ «Просвіта», 2002. – 230 с.
2. Новые педагогические и информационные технологии в системе образования: [учебн. пос.] / Е. С. Полат, М. Ю. Бухаркина, М. В. Моисеева, А. К. Петров ; [под ред. Е. С. Полат]. – М.: Издательский центр „Академия”, 1999. – 224с.
3. Смолянинова О. Г. Мультимедиа в образовании: монография / О. Г. Смолянинова; [Краснояр. гос. ун-т]. – Красноярск, 2002. – 300 с.